

18.s.e trin.

Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Sådan siger Jesus ifølge evangelisten Johannes.

Billedet af vintræ og vingårdsmand bruger Jesus til at sige, hvordan han og Gud hører sammen. Og samtidigt ved, at han senere tilføjer, at vi er grenene på det træ, han er, får Jesus understreget, hvordan han og vi hører sammen.

Ja, vi er faktisk fundamentalt afhængige af ham ligesom grene i øvrigt er det af det træ, de er grene på. Og samtidig også afhængige af, at der er en vingårdsmand, som plejer og passer vintræet og ser til dets grene.

Vingårdsmand, vintræ med grene er således et billede på den store sammenhæng, vi indgår med Gud og med hinanden.

Billedet af vingårdsmand, vintræ og grene fortæller om en relation og en afhængighed. Det er et samlende billede på relationen og forbindelsen mellem Gud og menneske, et billede på Guds omsorg og hans rensende og forsonende kraft.

α

Når nu billedet egentlig er så enkelt og klart, hvorfor siger Jesus så om sig selv, at han er det sande vintræ? Ordet sand, det græske ord: *aletheia*”, hvad skal det egentlig i denne sammenhæng? Er det nødvendigt?

Sproglig set, vil jeg sige nej. Det forekommer umiddelbart at være et overflødigt ord, som ikke helt passer til sammenhængen. Vi taler jo ikke om et sandt eller falsk træ. Et træ er et træ, og det giver bedre mening at tale om dets højde og vækst, dets art og udseende, ikke om hvorvidt det er sandt.

Men der måske alligevel en grund til, at Jesus taler om sig selv som det sande vintræ. Forstået sådan, at eftersom grene næres af træet, så er det ikke lige meget, hvilket træ, det er. Ordet sand kan betyde rigtig, ægte, pålidelig og udtrykker måske egentlig i sin grundbetydning, at det har virkelighed og findes. At noget er sandt indebærer, at det ikke bare forsvinder og bliver usynlig. Det, som er sandt, har virkeligheds karakter.

Og Gud er virkelig, selv om vi ikke kan få greb om. Jesus er virkelig, fødtes på jord, gik omkring og forkyndte Guds riges nærhed. Og vi er virkelige, sådan som grene på et træ.

Vi kan blive skåret af eller knækkes, falde til jorden og ligge så underligt alene tilbage mellem efterårets blade, men vi er med Jesu ord stadigvæk grene på det træ, det vintræ, som han er. Og ved at han er det sande vintræ, siger han til os, at det, han bringer til os, rodfæster os ikke blot i jorden men også i himlen. Vi er Guds børn, fordi han er det sande vintræ.

Lev i det håb.

Må vi næres af saften fra det sande vintræ.

I Jesu navn – det ske!

Amen